

**СПРАВА «КУШНІР ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KUSHNIR v. UKRAINE)**

(заява № 8531/13)

Стислий виклад рішення від 28 січня 2021 року

У листопаді 2011 року Оболонський районний суд міста Києва (далі — районний суд) у порядку скороченого провадження задовольнив позов заявника стосовно надання йому щорічної допомоги. Копію постанови районного суду заявнику надіслано не бу-

ло, проте така копія була направлена до Київського міського центру по нарахуванню та здійсненню соціальних виплат (далі — відповідач).

Відповідачем було подано апеляційну скаргу на постанову районного суду. Заявник тричі листами звертався до Київського апеляційного адміністративного суду (далі — апеляційний суд) зокрема про надання йому копії постанови районного суду. Апеляційний суд двічі повідомляв заявника, що його справа не була зареєстрована в електронній базі даних суду, а в третій раз, що справу вже призначено до розгляду. У листопаді 2012 року апеляційний суд у порядку письмового провадження розглянув апеляційну скаргу відповідача та ухвалив нову постанову, копію якої заявнику також не надсилали.

У січні 2013 року заявник отримав копії рішень стосовно його справи від районного суду. Заявник подав касаційну скаргу на постанову апеляційного суду поскаржившись, зокрема, на ненадання йому копії постанови районного суду та відсутність у нього можливості її оскаржити. Вищий адміністративний суд України відмовив заявнику у відкритті касаційного провадження.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що йому не було забезпечено право на доступ до апеляційного суду.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зазначив, що заявник не був присутній у судовому засіданні суду першої інстанції, оскільки засідання проводилося на підставі письмових доводів сторін і, таким чином, без їхнього виклику. Отже, заявник не знав зміст постанови, прийнятої за результатами розгляду його позову, у тому числі наведене судом обґрунтування. Це означає, що він не зміг би оскаржити постанову своєчасно, не маючи її паперової копії. Європейський суд дійшов висновку, що недоліки у повідомленні заявника про постанову районного суду у його справі негативно вплинули на доступ заявника до апеляційного суду та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Постановляє*, що спадкоємиця заявника, пані Світлана Миколаївна Мельнікова, має право підтримувати цю заяву;

2. *Оголошує* заяву прийнятною;

3. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити пані Світлані Миколаївні Мельніковій такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

1 500 (одна тисяча п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди;

135 (сто тридцять п'ять) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись їй, в якості компенсації судових та інших витрат

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».